

Pârâtă: Banca Centrală Europeană (BCE)

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Băncii Centrale Europene ECB/SSM/2018–EE-1 WHD-2017-0012 din 26 martie 2018 prin care s-a retras autorizația de funcționare bancară a Versobank AS;
- obligarea pârâtei la plata în întregime a cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă unsprezece motive.

1. Primul motiv, prin care susțin că BCE nu are competența de a adopta o decizie cu privire la lichidarea Versobank AS.
2. Al doilea motiv, prin care susțin că BCE nu a realizat o evaluare proprie cu privire la aspectele legate de combaterea spălării banilor (CSB) și a finanțării terorismului (FT), care au stat la baza acesteia.
3. Al treilea motiv, prin care susțin că BCE nu a reușit să investigheze și să evalueze cu atenție și în mod imparțial toate aspectele relevante ale cauzei, în special în ceea ce privește riscurile legate de combaterea spălării banilor (CSB) și a finanțării terorismului (FT) și respectarea principiilor.
4. Al patrulea motiv, prin care susțin că BCE a respins în mod nejustificat alte opțiuni, în special cea de a vinde Versobank sau de a da posibilitatea Versobank de a opta pentru lichidare voluntară.
5. Al cincilea motiv, prin care susțin că BCE a încălcat principiul egalității de tratament.
6. Al șaselea motiv, prin care susțin că BCE a încălcat principiul proporționalității.
7. Al șaptelea motiv, prin care susțin că BCE a încălcat principiul așteptărilor legitime și pe cel al certitudinii juridice.
8. Al optulea motiv, prin care susțin că BCE a săvârșit un abuz de putere.
9. Al nouălea motiv, prin care susțin că BCE a încălcat dreptul acestora de a fi ascultate.
10. Al zecelea motiv, prin care susțin că BCE a încălcat dreptul acestora la apărare.
11. Al unsprezecelea motiv, prin care susțin că BCE nu a motivat în mod adecvat decizia.

Acțiune introdusă la 5 iunie 2018 – Nippon Chemi-Con Corporation/Comisia

(Cauza T-363/18)

(2018/C 294/67)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Nippon Chemi-Con Corporation (Tokyo, Japonia) (reprezentanți: H. Niemeyer, M. Röhrig, D. Schlichting și I. Stoicescu, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea în întregime sau în parte a Deciziei Comisiei Europene din 21 martie 2018 privind o procedură de aplicare a articolului 101 TFUE și a articolului 53 din Acordul privind SEE (AT.40136 – Condensatoare);
- cu titlu subsidiar, anularea articolului 2 litera (g) din Decizia Comisiei din 21 martie 2018;
- cu titlu subsidiar, reducerea amenzii aplicate reclamantei la articolul 2 litera (g) din Decizia Comisiei Europene din 21 martie 2018 prin exercitarea competenței de fond a acestuia în conformitate cu articolul 261 TFUE și cu articolul 31 din Regulamentul nr. 1/2003;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șase motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe o încălcare a dreptului de a fi ascultat și a articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale

Reclamanta susține că Comisia i-a încălcat dreptul de a fi ascultată prin faptul că nu i-a acordat acces la toate înscrisurile din dosar la care a făcut trimitere în decizia atacată, prin faptul că nu a pus la dispoziție toate probele potențial dezincriminatoare, prin faptul că nu a emis o comunicare suplimentară privind obiecțiunile pentru a remedia deficiențele comunicării inițiale privind obiecțiunile, în locul unei scrisori privind situația de fapt, și prin neacordarea unui acces adecvat la procesele verbale ale reuniunilor cu celelalte părți.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia nu a furnizat dovezi precise și concordante cu privire la o încălcare cu impact asupra SEE pentru întreaga durată a presupusei încălcări

În plus, Comisia nu ar fi furnizat dovezi precise și concordante cu privire la o încălcare cu impact asupra SEE pe întreaga durată a presupusei încălcări, în special pentru reuniunile ECC (1998-2003) și pentru reuniunile trilaterale și multilaterale și pentru impactul lor asupra SEE între 2009 și 2012.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul nu existau dovezi suficiente cu privire la o încălcare unică și continuă

Potrivit reclamantei, Comisia nu ar fi demonstrat existența unei încălcări continue și unice care să includă toate tipurile de presupuse reuniuni cu privire la toate condensatoarele electrolitice din aluminiu și la toate condensatoarele electrolitice din tantal pentru o perioadă de paisprezece ani și cu impact asupra SEE, întrucât aceasta nici nu a definit în mod suficient un plan de ansamblu care să urmărească un scop economic anticoncurențial unic, nici nu a dovedit că a existat o legătură de complementaritate între diferitele reuniuni.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că nu a existat o încălcare prin obiect

De asemenea, Comisia nu ar fi demonstrat nici că comportamentul anticoncurențial a reprezentat o încălcare prin obiect, deoarece presupusele schimburi de informații referitoare la prețuri și la nivelul ofertei viitoare în cursul reuniunilor și contactelor cu relevanță pentru vânzările din SEE au fost sporadice și cu un caracter foarte limitat.

5. Al cincilea motiv, întemeiat pe o presupusă necompetență a Comisiei

În plus, Comisia s-ar fi declarat competentă în mod eronat cu privire la presupusa încălcare, întrucât nu a furnizat suficiente dovezi care să lege presupusa încălcare de SEE. Comisia ar fi ignorat dovada că în esență niciunul din contactele bilaterale și trilaterale nu a avut vreun efect asupra vânzărilor din SEE, deoarece contactele s-au axat pe clienții neeuropeni. Comisia nu și-ar fi dovedit afirmațiile potrivit cărora producătorii japonezi de condensatoare au luat parte la reuniuni cu scopul de a reduce concurența în SEE.

6. Al șaselea motiv, întemeiat pe o încălcare a articolului 23 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 1/2003⁽¹⁾, a Orientărilor Comisiei privind calcularea amenzilor⁽²⁾ și a principiilor fundamentale privind calcularea cuantumului amenzilor, în special a principiilor egalității de tratament și proporționalității

În sfârșit, reclamanta susține că Comisia a încălcat articolul 23 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 1/2003, Orientările Comisiei privind calcularea amenzilor și principiile fundamentale privind calcularea cuantumului amenzilor, în special principiile egalității de tratament și proporționalității, prin luarea în considerare a unei valori disproporționate a vânzărilor și prin ignorarea legăturilor limitate cu SEE ale presupusei încălcări.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO 2003, L 1, p.1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167).

⁽²⁾ Orientări privind calcularea amenzilor aplicate în temeiul articolului 23 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 (JO 2006, C 210, p. 2, Ediție specială, 08/vol. 4, p. 264).

Acțiune introdusă la 25 iunie 2018 – Intas Pharmaceuticals/EUIPO – Laboratorios Indas (INTAS)

(Cauza T-380/18)

(2018/C 294/68)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Intas Pharmaceuticals Ltd (Ahmedabad, India) (reprezentant: M. Edenborough, QC)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Laboratorios Indas, SA (Pozuelo de Alarcón, Spania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta în fața Tribunalului

Marca în litigiu: cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale INTAS – cererea de înregistrare nr. 14 153 811

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 16 aprilie 2018 în cauza R 815/2017-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- în subsidiar, reformarea deciziei atacate astfel încât opoziția să fie trimisă diviziei de opoziție pentru a reevalua opoziția;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă în cadrul prezentei acțiuni și a cheltuielilor de judecată în fața camerei de recurs;
- în subsidiar, dacă cealaltă parte în fața camerei de recurs intervine, obligarea EUIPO și a intervenientei în solidar la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă în cadrul prezentei acțiuni și a cheltuielilor de judecată în fața camerei de recurs.